KUNGI, MĒS GRIBAM JĒZU REDZĒT

(Sirs, we would see Jesus 64-0304)

Debesu Tēvs, mēs šobrīd vienkārši izmantojam laiku līdz Tavai atnākšanai. Tā lielā atmoda, kuru mēs esam tik brīnumaini izbaudījuši, kas pārtraucās pār visu valsti un visu pasauli tā, ka atmodas ugunis ir iedegušās katrā valstī zem debesīm. Visā pasaulē šajā laikā notiek lieli dziedināšanas dievkalpojumi, dienu un nakti, un visā pasaulē, kas sākās pirms dažiem gadiem. Parasti cilvēki izgāja ticēdami un atnesa šo atmodu. Debesu Tēvs, mēs uzlasām labības vārpas mūsu pilsētās un visā mūsu valstī. Vai tur ir vēl kāds, Kungs, kas vēl nav ienācis? Ja tas tā ir, mūsu Dievs, mēs lūdzam, lai Tu atsūti viņus. Ja Dalasā vēl ir kādas dvēseles, ir izpērkamas, dāvā, Kungs, lai kaut kā, kaut kādā veidā Tu sasniegtu viņus šīs sanāksmes laikā.

2 Šajā pasaulē par mums nav pārāk augstās domās, un mēs to sagaidām. Un, kad mūsu Kungs atnāca uz zemi, arī par Viņu nedomāja pārāk labi. Tajā laikā pasaulē bija miljoniem cilvēku, bet Viņu dzirdēja tikai daži. Bet visi, kas bija paredzēti dzīvībai, Viņu dzirdēja. Es lūdzu, Dievs, patiesi, lai Tu dāvā šovakar un šīs sanāksmes laikā visiem tiem, kas ir palikuši Dalasā bez Dieva zīmoga uz savas pieres, dāvā, lai viņi ienāk, tiek brīnišķīgi piepildīti ar Svēto Garu.

3 Es lūdzu, lai Tu dziedini visus slimos un sirgstošos viscaur šajā apvidū, kuriem ir ticība.

4 Svētī mūsu cēlo brāli Grantu. Ak, redzēt, ka viņam ir daudz labāk! Šis nabaga vīrs, kas tik ļoti sabojāja savu veselību, stāvēdams lūgšanu rindās ar dziļu patiesumu, un mana sirds jūt viņam līdzi. Es tik ļoti priecājos redzēt, Kungs, ka Tu esi viņu tik brīnišķīgi svētījis. Lai Tava žēlsirdīgā roka ir pār viņu un visiem tiem šajā apvidū, kuri Tevi mīl un gaida Tavu atnākšanu.

5 Svētī Savu Vārdu. Un, Tēvs, mēs lūdzam, lai pats Jēzus atnāk pie mums tik reālā veidā, tik reāli, lai Viņu varētu ieraudzīt katrs no mums, un lai visi, kurus Tu esi paredzējis dzīvībai, pieņemtu to. Lai tie, kas ir slimi, pieņem Viņu un lai viņi tiek dziedināti Dieva valstības dēļ. Mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

6 Un tā, mēs centīsimies pabeigt dievkalpojumu starp deviņiem un pusdesmitiem cilvēku lielā skaita dēļ, un lai jūs varētu atnākt atkal rīt vakarā. Šovakar vienkārši kaut ko nedaudz formālu, es gribu paņemt Rakstu vietu, ko es esmu lasījis daudzas reizes. Un ir...

7 Vai šeit ir cilvēki, kuri nekad nav bijuši nevienā no šīm sanāksmēm? Paceliet rokas, paskatīsimies. Oho, ak, praktiski astoņdesmit vai deviņdesmit procenti no...no šīs ēkas, tas ir, cilvēku šajā ēkā, kas nav bijuši nevienā sanāksmē. Es priecājos, ka esat šeit šajā pirmajā reizē.

8 Un tā, ikviens zina, ka neviens cilvēks nevar dziedināt citu. Nav pat tāda ārsta, kas varētu jūs dziedināt. Dziedināšana ir no Dieva. "Es esmu Tas Kungs, kas dziedina visas jūsu slimības." Neviens ārsts jums neteiks, ka viņam ir zāles, kas jūs izdziedinās. Ja viņš tā dara, tad viņš jūs maldina.

9 Jo Maijo brāļi nesen vienā intervijā... Kad šis mazais Donijs Mortons tika dziedināts Kanādā, no kura Maijo bija atteikušies, tas notika Rietumu krastā. Jūs redzējāt to *"Readers Digest"*. Viņi uzaicināja mani tur uz interviju, un viņi teica: "Mēs neapgalvojam, ka esam dziedinātāji, brāli Branham, mēs tikai sakām, ka palīdzam dabai."

10 Ir viens Dziedinātājs, tas ir Dievs. Dievs ir tas Vienīgais, kurš var izveidot šūnas, padarīt dzīvu, tāpēc tas nav cilvēka varā to izdarīt. Ārsts var nolikt vietā kaulu; vai dot jums zāles, lai nobeigtu mikrobus, ievadot noteiktu daudzumu ar to, un pretindi, lai tas tevi nenogalinātu un nobeigtu mikrobus, un tā tālāk. To viņš var izdarīt. Bet bojātu audu vai salauztu kaulu, izgrieztu aklo zarnu, apendicītu, to viņš izdziedināt nevar. Tam ir vajadzīgs Dievs. Dziedina Dievs. Cilvēks var aizvākt prom to, kas to izraisa, ja ir iespējams, izņemt to orgānu, viņš var to izgriezt, pārgriezt asins vēnas un izvilkt to vai arī to audu, to bīstamo šūnu, piemēram, audzēju, vēzi vai kaut ko citu. Ja viņš var tikt tam klāt, viņš to var aizvākt. Bet dziedināt viņš nevar, un viņš jums to pateiks.

11 Bet, lūk, dziedināšana ir tikai un vienīgi no Dieva. Tikai viens Dievs ir nopircis mums mūsu

dziedināšanu. No mums ir atkarīgs darīt visu, ko mēs varam darīt savā dzīvē, un visos veidos, kādus Dievs mums ir devis mūsu dziedināšanai, bet dziedina tieši Dievs. Ja šovakar Dievs aicinās tevi doties Mājās, tad neviena medicīna pasaulē tevi šeit nenoturēs. Nekas tevi šeit nenoturēs. Un ja Viņš nolemj, ka tev ir jāpaliek uz zemes, tad nav svarīgi, cik daudzi ārsti saka, ka tu šovakar mirsi, tu nemirsi. Tāpēc tas viss ir atkarīgs no Dieva.

12 Dievs ir dzīvība, mūžīgā dzīvība. "Iesākumā bija Dievs." Tajā laikā Viņš nebija Dievs, jo vārds "*dievs*" angļu valodā nozīmē "pielūgsmes objekts", bet toreiz nebija nekā, izņemot Viņu. Viņš bija Mūžīgais, vienkārši Tas Mūžīgais. Tur nebija ne mēness, ne zvaigžņu, ne eņģeļu, nekā. Bet šajā Būtnē, ko mēs saucam par "Dievu, mūsu Tēvu", bija atribūti. Viņā bija atribūts būt Tēvam, Viņā bija atribūts būt Dievam, Viņā bija atribūts būt Dēlam, Viņā bija atribūts būt Glābējam, Viņā bija atribūts būt Dziedinātājam, un visas šīs lietas, ko mēs redzam tagad, vienkārši izpauž Viņa atribūtus.

13 Un tā, ja tu biji Viņa domās sākumā, ja tev ir mūžīgā dzīvība, tad pastāv tikai viena mūžīgās dzīvības forma. Mūžīgajai dzīvībai nebija sākuma, un tai nav gala. Tāpēc, ja tev ir mūžīgā dzīvība, tad tu biji Dieva domāšanas atribūts, pirms bija jebkas, izņemot Viņu.

14 Tava forma, tava āriene un tas, kāds tu esi tagad, tas ir tikai negatīvs, kad tu nonāc līdz apmēram divdesmit, divdesmit divu gadu vecumam. Tu biji negatīvs, un nāve attīsta to fotogrāfiju uz pozitīvu, "ka tad, kad šis laicīgais telts mājoklis tiks nojaukts, mūs jau gaida cits". Saprotat?

15 Tas vienkārši dara redzamu, lūk, tas parāda, kas notiek. Piemēram, kā Dievs kļuva par Dievu, kad Viņš radīja eņģeļus. Viņš kļuva par Dēlu, kad Viņš radīja Jēzu Kristu. Viņš kļuva par Glābēju, kad nomira Jēzus. Viņš kļūst par Dziedinātāju, kad "Viņš tika ievainots par mūsu pārkāpumiem, ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti". Saprotat?

16 Visas šīs lietas ir Dieva atribūti, vienkārši lai beigās, Bībelē ir teikts, Jēzus teica: "Jūs zināsiet, ka Es esmu Tēvā, Tēvs ir Manī; Es esmu jūsos, un jūs esat Manī." Tas ir Dievs, kas kļūst taustāms. Jūsu paša sieva, jūs ar savu vīru, tā ir tikai ēna, negatīva attēls no Dieva un Viņa sievas, draudzes. Saprotiet, tas ir vienkārši Dieva atribūts, kas tiek parādīts ēnās un līdzībās, tāpat kā Vecā Derība attiecībā uz Jauno. Saprotat? Pēc tam beigās tas viss beidzas, Dievs kļūst taustāms. Dievs Kristū, taustāms, kļuvis miesa, mājoja mūsu vidū. Un tajā gaidāmajā lielajā Tūkstošgadu valstībā Dievs Kristus veidolā sēž uz Dāvida troņa; un draudze, Viņa līgava, vīrs un sieva kopā.

17 Nu, tas ir tas vis...ar to pietiek, lai aizdedzinātu ticīgā sirdi; šajās varenajās stundās, kurās mēs dzīvojam, kad visas cerības un tautas, un viss pārējais sabrūk uz mums, zem mums, mums ir kāda valstība. Mēs esam kristīti šajā valstībā.

18 Un tā, šovakar mēs paņemsim šo nelielo formālo vēstījumu, lai ievadītu tajā, ko es gribu, lai jūs redzētu šajās sanāksmēs. Mēs lasīsim...atvainojiet, Jāņa Evaņģēlija 12. nodaļas 20. pants. Un mūsu...mūsu tēma joprojām, no paša sākuma, ir tāda pati kā šovakar un visā mūsu literatūrā, un citur, Ebrejiem 13:8: "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi."

Lūk, starp tiem, kas bija atnākuši svētkos, lai pielūgtu, daži bija grieķi.

Tie atnāca pie Filipa, kas bija no Betsaidas...un viņu lūdza, sacīdami: "Kungi, mēs gribam Jēzu redzēt."

19 Lūk, kādu jautājumu mēs uzdodam šovakar. Ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, un šie grieķi, pagāni, prasīja Viņu redzēt, un to atļāva izdarīt viens no Viņa kalpiem, un ja Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad kāpēc mēs nevaram redzēt Viņu šovakar? Saprotat? *Kungi, mēs gribam redzēt Jēzu*.

20 Lūk, es esmu pārliecināts, ka jebkuram ticīgajam, tas būtu tas, kas visvairāk saviļņotu viņa sirdi, viņa ticības apstiprinājums, ja viņš varētu faktiski redzēt un zināt, ka viņš atrodas Jēzus Kristus klātbūtnē. Es domāju, ka tā būtu visievērojamākā lieta, kādu...kādu jebkurš cilvēks, jebkurš ticīgais varētu iedomāties – zināt un droši zināt, ka viņš atrodas tieši Kunga Jēzus Kristus, sava svinīgā Tiesneša, sava Pestītāja klātbūtnē, kurš būs viņa Tiesnesis tajā tiesā.

21 Lūk, kāds jautājums tika uzdots. Šie grieķi bija atnākuši uz pielūgsmi, varbūt viņi bija jaunpievērstie ebreju reliģijai. Un viņi bija tajos svētkos, tāpēc viņi droši vien bija jaunpievērstie.

Un viņi bija dzirdējuši par Jēzu. “Ticība nāk no dzirdēšanas, un no Dieva Vārda dzirdēšanas.”

22 Lūk, kaut kur Rakstos viņi, bez šaubām, bija dzirdējuši vai lasījuši par to, kāds būs Mesija. Un saprotot, ka, ja viņi varētu... Tam Vīram, kurš pretendēja uz Mesijas lomu, Viņam būtu jāpiemīt tām īpašībām, kādām bija jābūt Mesijam.

23 Lūk, tur jau bija bijuši daudzi, jau bija cēlušies daudzi viltus mesijas; mēs zinām, ka tur bija pat viens, vārdā Jēzus, kurš parādījās tieši pirms Svaidītā. Mesija bija svaidītais, kas nozīmē “Kristus”... Vīrs, svaidīts ar Svēto Garu, Dieva pilnība, bija Mesija, Dievs Cilvēkā. Cilvēks un Dievs kļuva par vienu, kad Dievs ienāca Cilvēkā.

24 Un tā, šie grieķi bija ļoti ziņkārīgi. Viņi bija dzirdējuši dažas varenas lietas par šo Puisi, kurš izteica šādus apgalvojumus, un es apbrīnoju viņus, ka viņi bija pietiekami patiesi, lai tajā visā iedziļinātos. Es domāju, ja mēs visi vairāk darītu ko tādu, iedziļinātos tajā, ko mēs dzirdam, un spriestu par to saskaņā ar Vārdu...

25 Lūk, Dievs nekad nemaina to metodi, kā Viņš kaut ko dara. Viņš vienmēr paliek tāds pats. Un tā, Viņš nevar mainīties, jo Dieva pirmais lēmums ir Viņējais; vienmēr ir jāpaliek pie šī lēmuma, kad Viņu aicina uz skatuves, tāpat kā šodien.

26 Dievs tika aicināts uz skatuves, kad pirmo reizi Ēdenes dārzā tika izdarīts grēks, un Viņam bija jāpieņem lēmums par to, kā Viņš izpirks cilvēku. Un Viņš pieņēma Savu lēmumu, izpirkdams viņu ar nevainīgā izlietajām asinīm, un Viņš nekad nav to izmainījis. Mēs esam cenšamies viņus izglītot, mēs esam cēluši torņus un pilsētas, un teoloģijas, un izglītības, un...un baznīcu konfesijas, un veduši viņus iekšā caur konfesiju; bet tas nekad nav darbojies, un tas nekad nedarbosies. Dievs glābj cilvēku ar Nevainīgā izlietajām Asinīm. Viņš nekad nemaina to, neatkarīgi no tā, kādus labākus ceļus mēs izdomājam. Tas ir...tas ir Dieva lēmums.

27 Un Viņš nevar pieņemt tādu lēmumu, ka šodien ir viens, bet rīt ir cits. Kad Viņš pieņem lēmumu, Viņš ir pilnīgs. Viņam nav nepieciešams to pārskatīt. Kad Dievs kaut ko saka, tas ir mūžīgi pareizi, jo Viņš ir mūžīgs un Viņa Vārdi ir mūžīgi.

28 Dievs zina beigas jau no sākuma, tāpēc Viņš iedalīja Savai...Savai pasaulei noteiktu Vārda daļu katrai paaudzei, kad tās atnāks. Viņš sūtīja praviešus Vecajā Derībā, tas mums ir mācīts vēstulē Ebrejiem 1. nodaļā: “Dievs daudzkārt dažādos veidos runāja uz tēviem caur praviešiem; šajā pēdējā dienā – caur Savu Dēlu Kristu Jēzu.” Lūk, ja mēs tā pamatīgi izpētīsim šo Rakstu vietu!

29 Kad Jēzus bija uz zemes un sacīja, ka Viņš ir Dieva Dēls, viņi nosodīja Viņu. Viņš teica: “Kāpēc jūs mani nosodāt, kad es saku, ka es esmu Dieva Dēls, ja jūs tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds, saucat par dieviem?” Tika uzskatīts, ka Ābrahāms bija dievs, ka Elija bija dievs, ka Jesaja bija dievs, jo Dieva Vārds nāca pie viņiem. Un viņi zināmā mērā bija dievi. Jēzus teica, ka viņi bija. Viņš teica: “Jūs saucat viņus par dieviem.”

30 Lūk, saprotiet, kad cilvēks bija svaidīts, piemēram, Jāzeps, viņš attēloja Kristu; kad Mozus bija svaidīts, viņš attēloja Kristu; kad Dāvids bija svaidīts, viņš attēloja Kristu. Viss veda tieši pie Kristus, un Viņš bija Vārda pilnība. Viņā bija izpausts Vārds. Viņš bija tas pilnīgais Svaidītais. Viņiem Tas bija daļēji; mums Tas ir daļēji. Viņš bija tas Svaidītais. Viss Dieva plāns atradās Viņā. Dieva plāns pirms pasaules radīšanas, lai izpirktu pazudušo pasauli, atradās Viņā. Viņš bija Vārds, un Viņš joprojām ir Vārds, “tas pats vakar, šodien un mūžīgi”. Atcerieties, Viņš nāca pie tēviem caur praviešiem, darīja Sevi zināmu caur praviešiem; un tad, šajā pēdējā dienā, caur Savu Dēlu Jēzu Kristu. Viņš bija izpaustais Dievs.

31 Ievērojiet, Vārds vienmēr nāk pie pravieša. Dievs nekad nav darījis darbu caur kādu cilvēku grupu. Viņš darbojas tieši caur indivīdu. Noasa dienās Viņš darbojās caur Noasu. Mozus dienās Viņš darbojās caur Mozu. Elijas dienās darbojās caur Eliju... caur Elīsu un Eliju. Caur Jesaju un tiem praviešiem, kad viņi atnāca tajā periodā.

32 Un tad, kad Viņš bija šeit, Viņš tika pilnībā izpausts; nevis farizejos, saduķejos, bet Jēzū Kristū. Viņš bija Vārds. Tieši tāpēc Viņš varēja teikt to, ko Viņš teica. Viņš varēja izteikt tādus apgalvojumus. Lūk, šie grieķi to zināja, saprotiet.

33 Katram periodam Dievs ir iedalījis noteiktu daudzumu Vārda, bet draudzes to visu sajauc, tad Viņš sūta pravieti viņu vidū un apstiprina to Vārdu. Tas ir tieši tāpat kā jebkurā citā laikā, mēs šodien runājam un sakām, ka metodisti...

34 Luterāņi teica: "Ja jūs ticat — tas ir viss, kas jums ir jādara; jūs esat taisnoti ticībā, ticiet." Daudzi teica, ka viņi tic, bet viņiem tā nebija. Mēs to zinām.

35 Atnāca Veslijs ar tā saukto "žēlastības otro darbību", svēttapšanu: "Visi, kas skaļi gavilē un ir darīti svēti, ir to ieguvuši." Daudzi skaļi gavilēja, bet nebija to ieguvuši.

36 Atnāca pentakosti un teica: "Visi, kas runā mēlēs, ir to ieguvuši." Daudzi runāja mēlēs, bet nebija to ieguvuši.

37 Atnāca Kristīgā Zinātne un teica: "Tā ir mīlestība, Gara augļi." Daudzi no viņiem parāda Gara augļus, bet viņi nav to ieguvuši.

38 Tie farizeji varēja parādīt desmit reizes vairāk augļu nekā Jēzus. Vai jūs to zinājāt? Nu, kā būtu, ja es paņemtu, teiksim... Un lai Dievs man piedod, bet es nostāšos tajā otrā pusē, es teikšu: "Šeit Dalasā ir viens puisis, vienkārši jauns puisis, uzaudzis tepat, nekurienē, tepat graustu rajonā, kas sauc sevi par pravieti, tur Galilejā. Lūk, kur viņš ir, staigā apkārt. Es esmu sapulcinājis jūs visus kopā, lai parādītu jums to, kas ir nepareizi. Šis cilvēks apgalvo, ka viņš ir pravietis."

39 "Tagad es gribu jums kaut ko pajautāt. Kas mācījās jau no bērnības, ja ne jūsu dievbijīgais, vecais priesteris? Kas stāvēja blakus tavam tēvam un mātei, kad tu piedzimi, ja ne tavs dievbijīgais, vecais priesteris? Kurš bija tas, kas paņēma jūs savās rokās un apgraizīja jūs, un veltīja jūs Tam Kungam astotajā dienā, ja ne jūsu dievbijīgais, vecais priesteris? Kurš nāk pie jums, kad jūs esat slimi un nelaimē, ja ne jūsu dievbijīgais, vecais priesteris? Kurš bija tas, kas mācījās un upurēja visus savus jaunības gadus, lai apgūtu visus likumus un pārējo, ja ne jūsu dievbijīgais, vecais priesteris? Bet no kurienes vispār parādījās šis jauneklis, šis Jēzus no Nācaretes? Uz kādu skolu viņš gāja? Kurai organizācijai viņš pieder? Kāda ir viņa biedra karte? Nekāda. Lūk, vienīgais, ko viņš dara – nosoda tos, kuriem tāda ir. Kas vispār ir šis puisis?"

40 "Un jūs, uzņēmēji! Jehova pieprasīja upurim jēru, asinis. Un jūsu dievbijīgais, vecais priesteris tur ierīkoja dažas lopu novietnes. Jūs, puiši, esat tirgotāji un pārdodat zīdu un pārējo, un viņš tur iekārtoja vietu, lai jūs, tirgotāji, varētu to nopirkt par savu naudu, jēru, lai pienestu upuri par jūsu grēkiem. Ko izdarīja šis jauneklis? Ieradās tur un to visu tur apgāza; skatījās uz viņiem ar dusmām, sadauzīja viņus, apgāza naudas mainītāju galdus. Vai jūs sauktu to par Gara augļiem? Nē, man ir jāsaka, ka nē, pat mēģināja atturēt jūs no pestīšanas; jūsu asinis, asinis, ko pieprasīja Jehova. Tas nevar būt no Jehovas!" Vai redzat, cik nereāli tas izklausītos?

41 Vai toreiz tie priesteri jeb tie pravieši, kad Jošafats ar Ahabu sēdēja kopā, un četri simti labi apmācītu priesteru no tās skolas ieradās tur un pateica Ahabam un pārējiem: "Tā zeme pieder jums. Nav pareizi, ka filistieši pilda savus vēderus ar kviešiem, kas pieder Israēlam. To mums ir devis visuvarenais Dievs. Un TĀ SAKA TAS KUNGS, dodies uz turieni!"

42 Bet, zināt, Jošafats bija garīgs cilvēks, tas neizklausījās pilnīgi pareizi. Viņš teica: "Vai tev nav vēl kāda, ar ko tu varētu apspriesties?"

43 Sacīja: "Viens ir, bet es viņu ienīstu." Jā. Protams. Teica: "Viņš vienmēr pravieto ļaunu. Viņš nosoda mūsu ļaudis visā, ko viņš dara. Viņš nepiekritīs tiem visiem pārējiem."

Teica "Lai ķēniņš tā nesaka, bet atved viņu."

44 Un, kad atnāca Miha, Imlas dēls, viņš ieraudzīja vīziju. Viņš salīdzināja savu vīziju ar Vārdu. Un, kad viņš redzēja, ka viņa vīzija saskan ar Vārdu, viņš teica: "Ej vien, bet es redzēju Israēlu izkaisītu kā aitas, kurām nav gana." Vai redzat, kuram bija taisnība? Viņiem patiešām kaut kas bija, un tā zeme patiešām piederēja, bet tā piederēja viņiem ar nosacījumiem.

45 Tāpat arī šīs pēdējās dienas svētības pieder šai draudzei, bet tas ir ar nosacījumiem. Jums ir jāatbilst šiem nosacījumiem. Ja jūs neatbilstat, tad jums var būt visvisādi dziedināšanas

dievkalpojumi, gavilēšanas dievkalpojumi, slavēšanas dievkalpojumi, augļu dievkalpojumi, runāšanas mēlēs dievkalpojumi, bet no tā jums nebūs nekāda labuma. Jums ir jāpiekrīt Dieva nosacījumiem.

46 Tieši tāpēc šie grieķi alka redzēt šo Vīru. Viņi zināja no Vārda, kādam bija paredzēts būt Mesijam, un viņi gribēja Viņu redzēt. Viņi bija pagāni. Viņi bija dzirdējuši par Viņu, un viņi gribēja Viņu redzēt.

47 Un tā, ja viņi gribēja Viņu redzēt un viņiem tika dota šī privilēģiju, vai tad jūs nedomājat, ka šeit, Dalasā, šovakar, ja Viņš pateica Rakstos, ka "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi", un mēs vēlamies Viņu redzēt, vai jums nešķiet, ka Viņš iedotu mums to pašu? Atcerieties, ja Viņš to nedara, tad tas nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Es ticu, ka Viņš ir tas pats. Dievs šajā pēdējā dienā ir darījis brīnumainas lietas cilvēkiem!

48 Tas man ļoti atgādina par vienu sievieti nesen šeit, Luisvilā, Kentuki štatā. Viņai bija mazs zēns, ak, divus vai trīs gadus vecs. Un tam draudziņam bija...droši vien attīstījās garīga slimība. Un viņa bija aizvedusi viņu pie ārsta, un tas ārsts viņu kādu laiku bija ārstējis. Bet viņai šķita, ka viņam kļūst sliktāk. Bet ārsts, viņš teica: "Es domāju, ka viņam ir labāk."

49 Tāpēc viņa nolēma viņu pārbaudīt. Viņa aizveda viņu uz kādu lēto preču veikalu, un viņa paņēma kaut kādu nieciņu, kam būtu jāpiesaista tā puisēna uzmanība, bet viņš...viņš uz to nepaskatījās. Un viņa devās pie citas letes, tur paņēma kaut ko tādu, kas varētu piesaistīt viņa uzmanību, kādu spēļu pistoli vai vēl kaut ko, un...un tas joprojām nepiesaistīja viņa uzmanību. Un viņa darīja visu, ko vien varēja, un cilvēki sāka ievērot, ka tā sieviete sāka kļūt histēriska. Tad viņa devās uz vietu, kur bija maziņš zvaniņš, un viņa paņēma to un sāka histēriski kratīt to viņam acu priekšā, sacīdama: "Mīļumiņ, skaties!" Bet mazais puisēns vienkārši skatījās tālumā. Un viņa nometa to lietiņu uz grīdas un sāka kliegt. "Ak, nē! Nē," viņa kliedza.

50 Un daži no veikala apmeklētājiem pienāca pie viņas, lai palīdzētu viņai un noskaidrotu, kas ir noticis. Viņa sacīja: "Mans puisēns, ārsts saka, ka viņam ir labāk, bet viņam nav labāk. Viss, kam vajadzētu piesaistīt viņa uzmanību, tāda zēna kā viņš, tas viņu nepiesaista. Viņš tikai skatās tālumā."

51 Es domāju, ka tieši tādam stāvoklim tuvojas mūsu draudze. Dievs mūsu priekšā ir pakratījis katru dāvanu, ko Viņš apsolīja Bībelē, bet mēs joprojām skatāmies tālumā, it kā mēs meklētu kaut ko citu. Šķiet, ka tāds ir draudzes garīgais stāvoklis, ka viņi nespēj saskatīt to stundu, kurā viņi dzīvo. Viņi gaida kaut kādu sensāciju vai kaut ko, kas...kaut ko tālu nākotnē. Cilvēks tā rīkojas vienmēr; viņš vienmēr svētī Dievu par to, ko Viņš ir darījis, gaida to, ko Viņš darīs, un ignorē to, ko Viņš dara šobrīd. Jūs nespējat ieraudzīt to stundu, kurā mēs dzīvojam!

52 Tieši to gribēja uzzināt tie grieķi – kāda bija tā stunda un kādam būtu jābūt tam Mesijam. Tā Rakstu daļa, kas bija darīta zināma tajā dienā, vai tas Mesija to piepildīja, tas ir tas pierādījums! Tās stundas apstiprinātais Vārds ir tas pierādījums; nevis tas, ka Viņam bija jābūt Gara augļiem, ka Viņam vajadzēja būt advokātam tiesā, aizstāvot Savu jeb kādu farizeju vai saduķeju organizāciju. Viņš bija tās stundas Dieva apsolītā Vārda izpausme.

53 Vai jūs gribat redzēt, kas ir Gara auglis? Paskatieties, ko Bībele sola kādam konkrētam laikam, un pēc tam vērojiet, kā tas tiek apstiprināts. Tas ir tas pierādījums. Jēzus teica: "Jūs pētāt Rakstus, jo jums šķiet, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība; tie ir tie, kas liecina par Mani. Tieši tas pierāda, kas Es esmu."

54 Tagad mēs apskatīsim vienu Rakstu vietu, pirms mēs pievērsīsimies kaut kam citam. Jēzus teica, kad Viņš bija šeit uz zemes, Lūkas grāmatā: "Kā tas bija Sodomas dienās, tā tas būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā," tagad paskatieties, "un kā tas bija Noasa dienās pirms plūdiem." Un tā, Jēzus lasīja to pašu Bībeli, ko lasām mēs ar jums. Un visas tās lietas bija ēnas. Lūk, ja jūs vēlaties noskaidrot, kas notika pirms Noasa dienām, tad dodieties atpakaļ un izlasiet 1. Mozus grāmatu. Viņš vienkārši teica: "Viņi ēda, dzēra, precējās, devās laulībā."

55 Bet, ja pamanīsiet, atveriet un izlasiet 1. Mozus grāmatas 6. nodaļu, un noskaidrojiet tur, kas

notika; mēs tur redzam, ka, "kad Dieva dēli redzēja cilvēka meitas, ka tās ir skaistas, tad sāka ņemt sev tās sievietes", šķiršanās prāvas. Dieva dēli! "Slaveni vīri", cilvēki ar lieliem vārdiem.

56 Paskatieties šodien, mūsu...mūsu amatpersonas, pasaules lielie cilvēki, kā tas ievērojamais lords Anglijā, par kuru nesen publicēja rakstu žurnāls *"Life"*, ka viņš tika atrasts ar to striptīzu, un tā tālāk. Paskatieties uz mūsu Ņujorkas gubernatoru un visos pārējos apkārtējos apgabalos, uz amorālumu. Paskatieties uz šķiršanos. Amerika ir pirmajā vietā šķiršanās lietās, salīdzinot ar pārējām pasaules valstīm. Paskatieties uz sievietēm, kādās drēbēs viņas iziet uz ielas; un kā vīrieši, teju vai vienmēr pirmā doma, kas šodien atnāk, ir kaut kas amorāls. Katrā izklaidē, uz cigaretēm, viskija, lai kas tas būtu, vai kādā izrādē, vai kādā...iekš tā noteikti ir jābūt kādai amorālai sievietei. "Kā tas bija Noasa dienās!"

57 Jēzus teica: "Un kā tas bija Sodomas dienās!" Atcerieties, Viņš lika to mierā. Aprakstīsim Sodomu. Uz zemes vienmēr ir bijuši trīs cilvēku veidi; tie ir ticīgie, liekuļi, un neticīgie. Viņi ir katrā grupā. Varbūt mēs parunāsim par to kādu vakaru šajā nedēļā. Bet tajā laikā tur bija neticīgais – sodomieši; tur bija liekulis – tas bija Lats un viņa grupa; un tur bija izsauktie un izredzētie – tas bija Ābrahāms, kurš nebija Sodomā.

58 Trīs eņģeļi nonāca lejā tieši pirms apsolītā dēla atnākšanas. Jo Ābrahāms bija klejojis un bija gaidījis apsolīto dēlu; bet Lats bija aizmirsis visus apsolījumus un devies uz Sodomu; un sodomieši viņam neticēja, pirmkārt. Bet tagad paskatieties: vienā karstā rītā no debesīm nolaidās trīs būtnes. Un, kad viņi ieradās pie Ābrahāma, Viens no viņiem palika pie viņa. Bet divi no viņiem devās uz Sodomu, lai izsauktu tos, kas atradās Sodomā, Latu un tos, kas devās kopā ar viņu, un Viņš atrada tikai trīs; Noasa dienās – astoņus.

59 Un tā, tas ir diezgan spēcīgs apgalvojums par šo gaidāmo dienu, "kā tas bija", trīs un astoņi.

Ievērojiet, tur bija Viens, kurš bija atnācis pie Ābrahāma.

60 Un tā, tas, kurš devās uz Sodomu, viņš...viņi tur sludināja, tie divi, kas devās uz turieni, viņi sludināja un teica viņiem, ka laiks ir tuvu un pagānu pasaule tiks sadedzināta. Lūk, paskatieties uz Sodomas ainu šai dienai; nevis Noass, ūdens; bet šoreiz ir uguns, lai iznīcinātu pagānu pasauli.

61 Bet patiesie ticīgie no pagāniem gaida apsolīto Dēlu, Dieva Dēlu; un mēs esam gaidījuši. Viņi neatrodas Sodomā. Viņi ir izsaukti.

62 Sodoma bija tas remdenais draudzes loceklis. Un tur bija kāds kā mūsdienu Bilijs Grehams, kas devās uz Sodomu, starp konfesijām, kāds Orals Roberts. Un viņi tur bombardē ar Evaņģēliju, tas padarīja viņus aklus. Paskatieties uz to zīmi, ko viņš tur parādīja, viņi.

63 Tagad paskatieties uz Ābrahāmu, izredzētajiem, viņa grupā, Viens palika tur un parādīja viņiem kādu zīmi.

64 Jūs zināt, visā pasaules vēsturē, visā draudzes vēsturē līdz pat šim brīdim nekad nav bijis tā, ka kāda reformatora vai jebkura cilvēka, kuram būtu bijusi liela kalpošana pie pagāniem, ka viņu uzvārds beigtos ar h-a-m, kā Ā-b-r-a-h-a-m. Tas ir G-r-e-h-a-m, seši burti. "Ābraham" ir septiņi burti. Seši burti, G-r-e-h-a-m. Billijs Grehams, liels evaņģēlists, kurš atrodas tur Sodomā, starp tām konfesionālajām draudzēm, izsaukdams visus, ko vien var. Mums ir bijuši Bilijs Sandejs, Finijs, Senkijs, Mūdijs, Noks, Kalvins un tā tālāk, bet nekad G-r-a-h-a-m vai kāds cits ar galotni h-a-m, nekad agrāk. Tagad tur ir viens pie formālās baznīcas, Sodomā, ar galotni h-a-m, kas nozīmē "tautu tēvs".

65 Tad tur bija vēl Viens, kas palika kopā ar Ābrahāmu, kurš sēdēja pie viņa telts ar muguru pret telti, un Viņš teica: "Ābrahām," nevis Ābram, kā viņu sauca dažas dienas iepriekš. "Ābrahām, kur ir tava sieva Sāra?" S-ā-r-a, nevis Sāraja, saprotiet. "Kur ir tava sieva Sāra?"

Viņš teica: "Viņa ir teltī aiz Tevis."

66 Viņš teica: "Es tevi apmeklēšu. Es," personas vietniekvārds, "apmeklēšu tevi saskaņā ar apsolījumu, ko Es tev devu."

67 Un Sāra, būdama simtgadīga, tur teltī pasmējās pie sevis, sacīdama savā sirdī: “Kā gan es, būdama veca, atkal varētu gūt prieku ar savu kungu, kurš arī ir vecs, Ābrahāmu, kā jauna vai kā...cilvēki, kuru dzimumdzīve beidzās pirms daudziem gadiem?” Viņai bija deviņdesmit gadi, bet Ābrahāmam bija simts. Teica: “Gūt prieku ar manu kungu, kad arī viņš ir tik vecs?”

68 Un tas eņģelis, vēstnesis, kas bija sūtīts garīgajai draudzei, atpazina, kas viņai bija, ko viņa teica savā sirdī. Un Viņš teica: “Kāpēc Sāra par to šaubījās, redzi, sacīdama savā sirdī: ‘Tas nav iespējams’?”

69 Un Sāra mēģināja to noliegt. Bet tā kā viņa bija daļa no Ābrahāma... Viņas neticība būtu viņu nosodījusi, bet Dievs nevarēja viņu paņemt, jo viņa bija daļa no Ābrahāma. Draudze jau sen būtu nosodīta, bet tā ir daļa no Kristus.

70 Paskatieties uz to zīmi, ko Viņš parādīja – pateica, ko viņa darīja, pagriezis Savu muguru pret viņu. Jēzus teica, ka tas atkārtosies “Cilvēka Dēla atnākšanas dienās”. Mēs redzam Biliju Grehamu, mēs redzam, ka uguns ir gatava nonākt, draudze gaida apsolīto Dēlu. Un te nu mēs esam, viss ir nostājies savā vietā, gaidīdami to stundu: apsolīto Dēlu priekš... Un atcerieties pēdējo zīmi, ko redzēja Ābrahāms...

71 Un mēs, kas esam dzimuši no Kristus Gara, esam Ābrahāma karaliskais dzimums. Jēzus apsolīja, ka Ābrahāma karaliskais dzimums redzēs to pašu zīmi, ko redzēja viņu tēvs Ābrahāms pirms apsolītā Dēla atnākšanas. Nekādas citas zīmes vairs nebija. Ābrahāms... Sāra uzreiz kļuva par māti, un ieradās Īzāks. Pēdējā zīme bija cilvēka miesā izpaudies Dievs.

72 Lūk, kāds man teica: “Brāli Branham, tu taču netici, ka tas bija Dievs!”

73 Nu, Ābrahāms teica, ka tas bija. Viņš nosauca Viņu par “Elohimu”. Paskatieties un pārbaudiet, vai tas sākas ar lielo burtu “E”. Pārbaudiet, vai oriģinālajā sākumā tas nav tāds pats, kā tas bija: “Iesākumā Dievs radīja...” *Elohims*, “Visupietiekošais”.

74 Dievs, kas izpauž Sevi Savā draudzē, Savu cilvēku vidū. Jēzus teica... Šeit bija Dievs, izpausts Cilvēkā, Jēzū Kristū, “tas pats vakar, šodien un mūžīgi”. Draudze ir izgājusi cauri visvisādām zīmēm. Nu, tad, kad Dievs pakrata pēdējo zīmi viņu priekšā, viņi skatās tālumā ar tukšu skatienu. Dievs, esi mums žēlīgs! Cik daudz žēlastības laika mums vēl ir? Varbūt ir vēlāks, nekā mēs domājam. Atcerieties manu pirmo citātu: cilvēki tā arī turpinās, domājot, ka viņi ir glābti, tāpat kā Sodomā.

75 Kāds Viņš bija? Ko tie grieķi Viņā ieraudzīja? Kāds Viņš bija? Lai ko arī viņi tajā brīdī Viņā ieraudzīja, lai ko arī viņi meklēja, viņi to droši vien ieraudzīja.

76 Tagad paskatīsimies 5. Mozus grāmatas 18. nodaļā, no 15. līdz 20. pantam. Mozus, to Dievs pateica Mozum. Un Mozus pateica cilvēkiem: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums pravieti, līdzīgu man. Un būs tā: kas Viņu neklausīs, tas tiks nogriezts no cilvēku vidus.” Dievs nekad nemaina Savu plānu.

77 Un tā, tie grieķi meklēja pravieti. Lūk, viņiem nebija bijis pravieša četrus simtus gadus, kopš Maleahijas. Bet tie grieķi zināja, ka tam apsolītajam Vārdam tai dienai ir jābūt pravietim: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels jums pravieti, tādu kā es.”

78 Jo Vārds nāk tikai pie pravieša, ne pie kāda cita, bet... Cik daudzi to saprot? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Saprotat? Skatieties, tas ir tik perfekti, ka tad, kad pravietis Jānis stāvēja ūdenī kristīdams, un pie viņa ūdenī atnāca Jēzus, Vārds atnāca pie pravieša. Viņš bija Vārds, un Viņš atnāca pie Jāņa ūdenī. Dievs nekad nemaina Savu sistēmu, Viņš nekad nemaina Savu ceļu. Viņš ir nemainīgs Dievs. Lūk, draudzes tam neticēja, nekādā veidā, bet tas neapturēja Dieva programmu. Tā turpināja īstenoties.

79 Un tā, Pēteris, viņa tēvs bija farizejs. Andrejs, bez šaubām, būdams Jāņa sekotājs, dzirdēja, kā viņš stāda Viņu priekšā.

80 Teica: “Tur ir Mesija, es redzu gaismu virs Viņa, kas nolaižas uz Viņu kā balodis,” deva

liecību. Teica: “Tas, kurš teica man tuksnesī: ‘Ej un kristī ar ūdeni,’ teica: ‘Tas, uz kuru tu redzēsi Garu, to gaismu, nolaižamies kā balodi.'” Iespējams, tas bija tas pats uguns stabs, kas pavadīja Israēla bērnus tuksnesī, kas nolaidās uz Viņu, jo tas bija tas Svaidītais, Logos. Nonāca uz Viņa, un viņš teica: “Es dodu liecību, ka tas ir Mesija!”

81 Tā ka Pēteris kopā ar Andreju atnāca uz to sapulci.

82 Noskaidrosim, kāds Viņš bija. Un, ja noskaidrosim, kāds Viņš bija, tad mēs zināsim, kāds Viņš ir tagad. Un tāpat, kā viņi atpazina to toreiz, tāpat tas būtu jāatpazīst arī šodien, jo Viņš tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un tā, balsoties uz Savu solījumu, tieši tā Viņš darīs. Ievērojiet.

83 Un tā, mēs redzam, ka tad, kad Pēteris ieradās starp klausītājiem, kur bija Jēzus, Jēzus, lai gan nekad iepriekš nebija viņu redzējis, pagriezās un paskatījās uz viņu, un teica: “Tavs vārds ir Sīmanis, tu esi Jonas dēls.” Viņš ne tikai zināja par viņu, bet Viņš zināja arī viņa dievbijīgo, veco tēvu, kurš bija viņu apmācījis. Un Pēteris, kuram nepietika izglītības, lai uzrakstītu savu vārdu, kuru uzskatīja par neizglītotu un nemācītu cilvēku, tomēr Dievam labpatika padarīt viņu par bīskapu Jeruzālemē, un Jēzus iedeva viņam valstības atslēgas un padarīja viņu par draudzes galvu. Šis vīrs, balstoties uz šo atklāto atklāsmi, zinādams, kādam bija jābūt Mesijam, viņš teica...atpazina Viņu kā Mesiju un nokrita pie Viņa kājām, jo Viņš to izdarīja.

84 Tur stāvēja kāds, kuru sauca Filips. Priekš viņa ko tādu nevajadzēja darīt. Bet viņam bija kāds Bībeles skolotājs, kuru viņš ļoti labi pazina, kuru sauca Nātānaēls. Ja jūs atzīmētu to vietu, kur toreiz atradās Jēzus, tā bija piecpadsmit jūdzes aiz kalna, aptuveni divu dienu attālumā. Bet Filips devās un atrada Nātānaēlu zem koka lūdzamies, un atveda viņu. Bez šaubām, ja mēs varētu dzirdēt viņu sarunu, iedami garām, viņi teiktu: “Paklausies, nāc, paskaties, ko mēs atradām; Jēzu no Nācaretes, Jāzepa dēlu.”

85 Viņš teica: “Nu, kas gan labs varētu nākt no Nācaretes?”

86 “Skaties, tu atceries, mēs lasījām Rakstos, ka Mesijam ir jābūt pravietim.”

87 “Ak, protams, tā saka Bībele, Mozus. Mēs esam viņa mācekļi. Viņš teica, ka Tas Kungs cels pravieti, tādu kā viņš.”

88 “Pareizi, lūk, Jēzus no Nācaretes ir tas pravietis. Tu atceries to veco zvejnieku Sīmani, no tās vietas?” “Jā.” “Viņš...viņš ir Jonas dēls.” “Jā.” “Reiz tu nopirki no viņa zivis, un viņš pat kvīti nevarēja parakstīt.” “Jā.”

89 “Kad viņš piegāja Viņam tuvumā, Viņš pateica: ‘Tavs vārds ir Sīmanis. Tu esi Jonas dēls.’ Es nebūtu pārsteigts, ja Viņš zinās visu par tevi, kad tu atnāksi.”

90 Ak, Nātānaēlam tas bija jāredz, tāpēc viņš devās kopā ar Filipu. Es nedomāju, ka viņš nostājās lūgšanu rindā. Varbūt viņš sēdēja starp klausītājiem vai stāvēja starp klausītājiem, lai kur nu tas bija. Jēzus lūdzās par slimajiem.

91 Un tiklīdz Jēzus uz viņu paskatījās, Viņš sacīja: “Redzi, israēlietis, kurā nav viltības.” Lūk, ne jau pēc apģērba Viņš atpazina viņu. Visi austrumu cilvēki ģērbās ļoti līdzīgi, ar turbāniem un sandalēs, un...un brīvi krītošās drēbēs, un nēsāja bārdas. Viņš teica: “Redzi, israēlietis, kurā nav viltības.” Lūk, viņš būtu varējis būt musulmanis, viņš būtu varējis būt...viņš būtu varējis būt turks, viņš būtu varējis būt jebkas cits, bet kā Viņš zināja, ka viņš ir israēlietis un ka viņā nav viltības? Un tas viņu uzreiz atbruņoja.

Un viņš teica: “Rabi, kā Tu mani pazini?”

92 Viņš teica: “Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem koka, Es tevi redzēju.” Tas bija tas. Ar to pietika.

93 Tur nu tas bija. Tur bija Mesija. Viņš teica: “Tu esi Kristus, Israēla Ķēniņš.” Varbūt tur stāvēja viņa mācītājs, bet viņš par to neuztraucās.

94 Tur stāvēja tie, kas teica: “Šis cilvēks ir Belcebuls.” Viņiem bija jādod atbilde savai

sanāksmei, ziniet. Teica: “Šis cilvēks dara to ar velna spēku. Viņš ir zīlnieks vai kaut kas tamlīdzīgs.”

95 Jēzus sacīja: “Jūs tā saucat Mani, ļaunā vārdā; Dieva darbus ļaunā vārdā?” Viņš sacīja: “Jūs sakāt to par Cilvēka Dēlu, Es jums piedošu. Bet, kad nāks Svētais Gars,” šajā periodā, “izdarīt to pašu lietu, neviens vārds pret to netiks piedots ne šinī pasaulē, ne nākamajā pasaulē.” Tas ir tas, ko Viņš teica. Es ticu, ka tas, ko Viņš saka, ir pareizi.

96 Šādi Filips to atpazina. Kāpēc? Tas bija tur, pēc daudziem gadiem bez pravieša, un, lūk, šis Cilvēks zināja viņu un zināja, kas nebija kārtībā, un ko viņš bija darījis.

97 Jēzus (tagad ātri, pirms mēs beigsim), vienu dienu Viņš bija ceļā uz Jēriku, kas atradās pie pakalna. Bet Viņam vajadzēja iet garām Samarijai, un Viņš gāja pa ceļu, kas veda garām pilsētai, ko sauca par Ziharu.

98 Un tā, ir trīs cilvēku rases. Ticiet, kā jūs gribat, bet tā ir. Tās ir Hama, Šema un Jafeta ļaudis. Lūk, ievērojiet, kad ebreji, viņi gaidīja Mesiju... Un samarieši bija pa pusei ebreji, pa pusei pagāni, viņi gaidīja Mesiju. Bet pagāni, mēs, anglosakši, mēs bijām pagāni, filistieši un kas nu vēl, saprotiet.

99 Bet ievērojiet, Viņš nāk tikai pie tiem, kuri Viņu gaida. Šajā vakarā Viņš dziedinās tikai tos, kuri gaida no Viņa dziedināšanu. Viņš izglābs tikai tos, kuri meklē glābšanu.

100 Un paskatieties uz Viņu tagad, kad Viņš sūta mācekļus uz Ziharas pilsētiņu pēc kādas...kādas pārtikas. Kamēr viņi bija prom, ieradās kāda skaista, jauna sieviete, un viņa bija sieviete ar sliktu slavu. Varbūt šodien mēs sauktu viņu par vieglas uzvedības sievieti. Viņas vecāki varbūt bija padzinuši viņu no mājām, kad viņa bija vēl maza meitene, un tas bija tas veids, kā viņa pelnīja iztiku, bet kaut kas atradās tās mazās lēdijas sirdī. Viņa ieradās apmēram pulksten vienpadsmitos, jo nevarēja nākt kopā ar citām meitenēm. Ja kāds no jums ir bijis Indijā un austrumu valstīs, tā kā paražas nav mainījušās, viņi nevar saieties kopā – pareizie un nepareizie cilvēki. Tāpēc viņi...

101 Viņa atnāca, un tur sēdēja Jēzus. Tādā nelielā ainaviskā vietā kā šī, apkārt akai auga vīnogulāji. Tur atradās pilsētas kopējā aka, un cilvēki nāca uz to smelt ūdeni. Un viņa atnāca pēc ūdens gandrīz pusdienlaikā. Savukārt meitenes nāca pēc ūdens agri no rīta, un viņas veica savu mazgāšanu un tamlīdzīgas lietas. Bet viņa pelnīja iztiku citādākā veidā. Tāpēc viņa nāca pēc savējā ap pusdienlaiku, kad tur nebija meiteņu, jo viņa tiktu aizdzīta prom no akas.

102 Un kad viņa, nepamanot, ka tur kāds sēž, viņa piestiprināja pie trauka āķi, nolaida to lejā akā ar vindu, un viņa sāka celt to uz augšu. Viņa izdzirdēja, kā kāda balss saka: “Sieviete, dod man dzert.” Un viņa paskatījās turp, un tur sēdējā kāds vīrietis, kas bija ebrejs.

103 Viņš droši vien izskatījās nedaudz vecāks, nekā Viņš patiesībā bija, jo Viņam bija tikai trīsdesmit, apmēram trīsdesmit trīs gadi, bet Bībelē ir teikts: “Viņš izskatījās kā piecdesmitgadīgs.” Jūs zināt, tie ebreji teica: “Tev nav vairāk par piecdesmit gadiem, bet Tu saki, ka Tu ‘redzēji Ābrahāmu’?”

Viņš teica: “Pirms Ābrahāma bija, ES ESMU.” Saprotat?

104 Viņa bārda droši vien bija nedaudz sirma vai kaut kas tāds, kad viņa paskatījās. Un viņa paskatījās uz Viņu. Viņa darbs, acīmredzot, bija ārkārtīgi ietekmējis Viņa fizisko stāvokli. Un viņa teica...

Viņš teica: “Dod man dzert.”

105 Bet viņa teica: “Tas nav ierasts, ka jūs, samarieši...tas ir, ka jūs, ebreji, prasāt ko tādu samariešu sievietei.”

106 Un Viņš sacīja: “Ja tu zinātu, ar ko tu runā, tu prasītu man dzert.”

107 Lūk, viņa sacīja: “Šī aka ir dziļa.” Ko Viņš darīja? Viņš veidoja kontaktu ar viņas garu, saprotiet. Tēvs...

108 Viņš teica Jāņa Evaņģēlijā 5:19: “Patiesi, patiesi Es jums saku: Dēls nevar darīt neko pats no sevis, ja Viņš neredz Tēvu darām.” Lūk, atcerieties to. Ierakstiet to savās grāmatās, saprotiet. Jēzus nekad neko nedarīja, pirms Viņš neredzēja vīzijā, kas ir jādara. Tā tas ir. Nevis dzirdēja, bet “ko Es redzu”. “Dēls nevar darīt neko, tikai to, ko Viņš redz Tēvu darām, tad arī Dēls dara tāpat.” Viņš pildīja lomu drāmā. Neviens cilvēks nevar darīt neko, ja Dievs patiešām nepasaka viņam to darīt. Lūk, ievērojiet, un Tēvs, iespējams, pateica Viņam doties uz Samariju.

109 Un tad tā sieviete sāka ar Viņu runāt. Viņš teica, uzsāka sarunu, lai izveidotu kontaktu ar viņas garu. Un tad, kad Viņš runājās par “pielūgsmi šeit Jeruzālemē”, tad pēkšņi Viņš atklāja, kāda bija viņas problēma. Mēs visi zinām, kas tas bija. Viņai bija pārāk daudz vīru. Un tad Viņš teica: “Ej, paņem savu vīru un nāc šurp.”

Un viņa teica: “Man... man nav vīra.”

110 Viņš teica: “Tu pareizi esi sacījusi, jo tev ir bijuši pieci, un tas, ar kuru tu dzīvo šobrīd, nav tavējais.”

111 Un paskatieties uz šo sievieti, ievērojiet, un viņa ir šādā stāvoklī. (Vai es kavējos pārāk ilgi, pārāk ilgi?) Viņa būdama tādā stāvoklī, viņa zināja vairāk par reālo Bībeli nekā ļoti daudzi sludinātāji šodien. Un tiklīdz Viņš ieraudzīja... Varbūt viņa domāja, ka tas ir vienkārši kāds cilvēks, kurš redz viņas stāvokli, un...un viņa gribēja... gribēja par viņu pagudroties vai kaut ko tamlīdzīgu, un viņa sacīja: “Man nav vīra!”

112 Viņš teica: “Tu esi runājusi patiesību. Tev ir bijuši pieci vīri, un tas, kurš tev tagad ir, nav tavs vīrs.”

113 Tūlīt pat aizdegās tā iepriekšnolemtā sēkla, kas gulēja viņas sirdī. Viņa pagriezās, viņa teica: “Kungs, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mums četrus simtus gadu nav bijis neviena, Tu zini. Mēs zinām.” Ak, Dalasa, nepalaidiet to garām! “Mēs zinām. Mēs gaidām Mesiju, ko sauc par Kristu. Un, kad Viņš nāks, tieši to Viņš darīs. Tā būs Viņa zīme.”

Jēzus sacīja: “Es esmu Viņš, kas runā ar tevi.”

114 To dzirdot, viņa nometa savu krūku, un viņa metās uz pilsētu, sacīja: “Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kas pateica man, ko es esmu darījusi. Vai tas nav pats Mesija?” Un Bībelē ir teikts, ka viņi noticēja Jēzum šīs sievietes teiktā dēļ.

115 Lūk, tieši tādā veidā Viņš identificēja Sevi kā Mesiju; nevis ar to, kā Viņš ģērbās, ne ar Savu izglītību, ne ar biedra karti, ne ar Savu cienījamo stāvokli cilvēku vidū. Dievs bija Viņā, izpauzdams Vārdu, ko Viņš bija apsolījis. Jāņa Evaņģēlijā 5:39 Viņš teica: “Jūs pētāt Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība. Tieši tie ir tie, kas liecina jeb stāsta jums, kas Es esmu.”

116 “Tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Mans brāli, mana māsa, jūs esat brīnišķīgi klausītāji, jums varētu runāt visu nakti. Vai jūs redzat, kāds Jēzus bija toreiz? Viņš bija izpausts, tas bija Dievs, kas bija izpausts cilvēkā, vārdā Jēzus Kristus, kurš ir Dieva Dēls, kas apsolīja: “Kā tas bija Noasa dienās,” un visas pārējās dekorācijas ir precīzi savā vietā, “tā tas būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Ak, draudze, neskatieties tālumā ar tukšu skatienu, bet ticiet Kungam Jēzum Kristum! *Kungi, mēs gribam Jēzu redzēt*. Ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, vai jūs gribētu Viņu redzēt? “Kungi, mēs...” Kā jūs Viņu meklēsiet? Ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, Viņš darīs to pašu.

117 Un tā, šeit varētu ienākt kāds cilvēks ar naglu rētām uz plaukstām, ar asinīm un dūmiem, un no viņa tecētu eļļa. Tas neko nedotu. To var izdarīt jebkurš liekulis. Protams.

118 Bet, lūk, kas tas ir – šī apsolītā Vārda izpausme. Viņš bija Dieva svaidīts Pravietis. Viņš bija...Viņš bija Dievs Pravietis. Viņš bija. Tas, kas bija visi pravieši, Viņš...bija Viņā, plus pārējais, kas ir Dievs. Dievs bija Kristū, samierinot pasauli ar Sevi. Viņš bija Dievs, Imanuēls, Dieva pilnība, darīta mums zināma Sava Dēla Jēzus Kristus personā, Dieva otrais atribūts.

119 Ievērojiet, lūk, Viņš ir dzīvs šodien. Viņš nav miris. Viņš ir dzīvs. Viņš teica: “Vēl nedaudz,

un pasaule," *kosmos*, "pasaules kārtība vairs neredzēs Mani..." neredzēs, "vairs Mani neredzēs. Bet jūs Mani redzēsiet, jo Es," *es* ir personas vietniekvārds, "Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz šīs pasaules galam jeb šīs pasaules beigās, kad šiem Rakstiem ir jāpiepildās." Visā šajā laikā tas ir bijis Dievs, kuram mēs ticējām Lutera periodā, Dievs, kurš skaļi gavilēja Veslija periodā, Dievs, kurš runāja mēlēs pentakostu periodā. Viņš nonāk tieši pirms apsolītā Dēla atnākšanas, lai pierādītu Savus Rakstus. Visiem Rakstiem ir jātiek piepildītiem. *Kungi, mēs gribam Jēzu redzēt*.

Nolieksim mūsu galvas.

120 Debesu Tēvs, mēs gribam redzēt Jēzu. Lai Viņš atnāk šovakar, Kungs Jēzu. Atnāc Savas augšāmcelšanās spēkā. Es esmu runājis ilgi, bet tikai vārds vai pāris vārdu no Tevis nozīmēs vairāk nekā viss, ko kāds varētu pateikt, un tad lai draudze neguļ. Lai... Dieva pēdējā izpausme, kā Viņš apsolīja: "Kā tas bija Sodomas dienās, pirms uguns nonāca uz pagāniem, tā tas būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā." Tā ēna, negatīvs un pozitīvs tik ļoti pietuvojas, ka jau pēc brītiņa būs apvienošanās laiks.

121 Mēs redzam, kā valstis apvienojas, to sauc par ANO. Draudzes apvienojas, Pasaules ekumeniskā padome apvienojas ar Vatikānu. Visas draudzes apvienojas kopā, ticīgie un neticīgie. Strādnieki apvienojas arodbiedrībās.

122 Kungs, lai draudze pamostas un ierauga šo apvienošanās laiku, ka Jēzus apvienojas ar Savu draudzi, vīrs un sieva. Drīz notiks tā ceremonija, un viņi kļūs par vienu. Kad Viņš pakrata mums to pēdējo zīmi jeb parāda mums Savu apsolījumu, lai mēs ieraugām Jēzu un cildinām Viņu, jo mēs lūdzam Viņa Vārdā. Āmen.

123 Tagad es grasos, varbūt...man ir desmit minūtes, lai pabeigtu laikā, ja visi atsauksies. Lūk, visi tie, kam ir lūgšanu kartīte, šovakar man nebūs laika paņemt viņus visus. Mēs tiksim līdz viņiem, pavisam drīz.

124 Un tā, kaut kur šeit ir Billijs, esmu pārliecināts. Dažreiz viņi pat neizdala kartītes, bet es domāju, ka viņš teica man, ka viņš... Jūs saņēmāt lūgšanu kartītes, vai ne? Paceliet savas rokas. Jā, pareizi, lūgšanu... [Pārtraukums lentes ierakstā. Kāds saka: "L burts."–Tulk.]

125 L, L, labi. Vai tas ir tas slimais cilvēks, ļoti slimais, tur? Labi. L, numur viens, stājieties šeit. L, numur divi, kur jūs esat? Numur divi, kur ir numur divi? Vai jūs pacelsiet roku? Labi, nāciet šurp. Tā ir kundze.

126 Puisis nokāpj lejā. Lūk, kā tas notiek. Viņš nokāpj lejā auditorijas priekšā, viņš paņem šīs kartītes un sajauc tās visas kopā, un tad iedod jums kartīti, ja jūs to vēlaties. Kartīti var saņemt ikviens, un tad jūs tiekat izsaukti pēc tā numura. Tas parāda, ka tas puisis nezina, kad viņi tiks izsaukti. Vienu reizi mēs, daudzi no jums, kas ir šeit, varbūt to atceras, viens cilvēks sanāksmē pārdeva lūgšanu kartītes, un tas garantētu, ka cilvēks būs augšā uz platformas. Un turklāt reizēm es sāku ar pirmo, reizēm es sāku ar piecdesmito, reizēm es sāku ar četrpadsmito, divdesmito, sešpadsmito, tad eju pretējā secībā un izvelku dažus šeit. Cik daudzi ir bijuši sanāksmēs un redzējuši, kā tas tiek darīts? Nu, protams. Redzat? Lūgšanu kartītei nav ar to nekāda sakara. Un daudzi tiek dziedināti tur starp klausītājiem, kuriem pat nav lūgšanu kartītes.

127 Numur viens, divi, trīs. Kam ir trīs? Lūgšanu kartīte numur trīs, paceliet roku. Tur aizmugurē, tā kundze. Nāciet šurp, kundze. Numur četri. Ja jūs nevarat piecelties, mēs jūs atnesīsim. Numur četri. Ja kāds... Es redzu, ka šeit ir saliekamā gulta un pāris cilvēku sēž ratiņkrēslos. Ja jūs nevarat atnākt, mēs jūs atnesīsim. Numur četri. Numur pieci, lūgšanu kartīte numur pieci. Numur seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit. Lai šie tagad atnāk, pēc numuriem, ja viņi var. Paskatīsimies. Viens, divi, trīs, četri, pieci, seši, septiņi, astoņi, deviņi. Vai visi ir klāt? Ir. Vienkārši šeit apstāsimies, tikai uz brītiņu. Mums vienkārši ir nedaudz par maz laika. Man nekad nepatīk atlaist cilvēkus pēc deviņiem trīsdesmit.

128 Un tā, cik daudziem tur nav lūgšanu kartītes, bet jūs vēlaties, lai Jēzus jūs dziedina, un jūs zināt, ka Viņš var jūs dziedināt? Paceliet roku. Man nav svarīgi, vai jūs esat balkonā vai kur citur.

Skatieties, ja jums nav...

129 Tā sieviete, kas pieskārās tām drēbēm... Kamēr viņi nostāda viņus rindā. Tā sieviete, kas pieskārās Viņa drēbēm, viņai, varbūt, nebija nekādas lūgšanu kartītes, bet viņa teica... Lūk, tagad klausieties uzmanīgi. Viņa pateica savā sirdī: "Es ticu tam Cilvēkam. Ja es pieskaršos Viņa drēbēm, es kļūšu vesela." Viņai bija asiņošana. Cik daudzi atceras šo stāstu? Viņa izspraucās cauri pūlim, varbūt izlīda starp viņiem, bāla, slima sieviete, un viņa pieskārās Viņa drēbēm.

130 Un palestīniešiem drēbes brīvi nokarājas. Viņš to vispār nesajuta. Es to nejustu, ja jūs pieskartos manai kabatai, kaut arī mana žakete man cieši pieguļ. Bet tās palestīniešu drēbes, un viņiem ir apakšējās drēbes. Un viņa pieskārās Viņa drēbēm.

131 Un Viņš apstājās un teica: "Kas man pieskārās?" Viņa atkāpās tur starp klausītājiem. Viņš teica...

132 "Nu," teica Pēteris, "Kungs, tas neizklausās saprātīgi. Visi pieskaras Tev."

133 Viņš teica: "Bet Es pamanīju, ka Es esmu kļuvis vājš. No Manis izgāja spēks, stiprums." Cik daudzi to atceras?

134 Un Viņš skatījās viscaur starp sanākušajiem, līdz Viņš atrada viņu. Vai pareizi? Un sacīja: "Tava ticība ir tevi izglābusi." Vai pareizi?

135 Un tā, paskatieties, kalpotāji, vai Bībelē ir teikts, ka: "Jēzus Kristus," vēstulē Ebrejiem 3. nodaļā, "ir Augstais Priesteris, kurš var just līdzi mūsu vājībām?" Cik daudzi zina, ka tā ir teikts Bībelē? Nu, ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad kā Viņš rīkotos šodien? Tāpat, kā Viņš rīkojās vakar. Protams.

136 Un tā, jūs, saprotiet, nebūtu nekāda labuma pieskarties man. Es būtu kā jūsu brālis, jūsu vīrs, jūsu tēvs, lai kas tas nebūtu. Manī nebūtu nekāda spēka. Bet, ja jūs, jūsu ticība, var pieskarties Viņam, tad skatieties, kā Viņš pagriezīsies. Vienkārši pamēģiniet. Nē, nemēģiniet, šodien pārāk daudzi mēģina. Izdariet to!

137 Un tā, esiet patiešām cieņpilni, esiet klusi. Lūk, tikai dažas minūtes, un viss kļūs skaidrs. Šīs lietas, ko es pateicu, tas skanēja labi; bet, redziet, vai tas ir pareizi vai nē? Tā ir tā nākamā lieta. Vai tas viss...

138 Esmu dzirdējis, kā runā musulmaņi, sikhi, džaini, budisti, ak vai, musulmaņi, bet viņi nevar... Viņi var runāt par kaut ko tādu, kas bija, bet kā ir ar šodienu? Saprotat? Ja Viņš nav...

139 Ja Viņš ir vēstures Dievs, tad šodien Viņš mums ir bezjēdzīgs, ja Viņš ir tikai vēstures Dievs. Ja Viņš nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad Bībele stāsta kaut ko nepareizu.

140 Lūk, ja Viņš var dabūt mani Savā pakļāvīgajā gribā, Viņš var dabūt jūs Viņa gribā, tad, darbojoties starp mums, redziet, tieši tur atnāk Dieva Spēks.

141 Un tā, ja tas cilvēks ir slims, es gribu, lai viņš paliek tieši tur, kur viņš atrodas. Vai tagad jūs redzat viņu no zāles? Viņš sēž tieši šeit.

142 Atnesiet viņa krēslu tepat augšā, ja vēlaties. Vai tu negribētu atnākt šurp ar kājām, ser? Labi, vienkārši nāc uz šejieni un apsēdies. Atnesiet to krēslu šurp, brāli Grant, lūdzu, lai šis cilvēks varētu šeit nedaudz pasēdēt. Labi, tagad vienkārši apsēdies tur, ser.

143 Es dažas minūtes vēroju šo vīrieti, viņš teju vai zaudē samaņu. Viņš droši vien ir smagi slims. Es nezinu. Un ja es zinātu un varētu viņam palīdzēt, bet to nedarītu, tad es neesmu piemērots stāvēt šeit, uz šīs platformas, un runāt ar jums, cilvēki, kristieši.

144 Bet šis vīrietis, iespējams, nav tik vecs kā es. Un tas ir mūsu... Iespējams, mēs viens otru nepazīstam. Es domāju, ka tu mani nepazīsti. [Brālis saka: "Es pazīstu."–Tulk.] Tu mani pazīsti. Bet es tevi nepazīstu. ["Es biju sanāksmē Džonsboro."] Ā-ā, tu redzēji mani Džonsboro, aptuveni pirms piecpadsmit gadiem, kad es tur biju sanāksmē. Tieši tā. ["Jā, protams."] Nu, toreiz tur bija

brīnišķīgi. Es domāju, ka tas bija brālis Ričards Rīds. [“Tieši tā.”] Hm-hm.

145 Un tā, ja šis cilvēks sēž šeit un ciešš, ja es varētu viņu dziedināt, bet to nedarītu, kāds cilvēks es tad būtu? Bet es nevaru viņu dziedināt. Bet, lūk, ja mēs gribētu redzēt Jēzu, un Jēzus stāvētu šeit, tērpies šajā uzvalkā, ko Viņš man iedeva, vai tad Jēzus teiktu: “Nāc šurp, un Es tevi dziedināšu”? Lūk, esiet uzmanīgi, ja jūs pazīstat Bībeli, saprotiet. It nemaz. Viņš to jau ir izdarījis; Viņš nevarētu to izdarīt šodien. Viņš to jau ir izdarījis; “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ,” ar Viņa brūcēm mēs tikām izglābti, tas ir, “ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti”. Labi. Un tā, bet Jēzus varētu uzrādīt Sevi, atklāt šim cilvēkam, kāda ir viņa problēma vai kaut ko svarīgu, vai kaut ko, ko viņš ir izdarījis. Vai pareizi? Un tas ļautu viņam zināt, ka Kristus ir šeit.

146 Jo es viņu nepazīstu. Lūk, es esmu pacēlis rokas, ka es...viņš teica, ka bijis Džonsboro sanāksmē. Tas bija pirms piecpadsmit gadiem. Es...es nekad dzīvē neesmu redzējis šo cilvēku, cik man ir zināms. Rīt viņš varbūt sēdēs tur aizmugurē... Nu, es šeit nevienu nepazīstu.

147 Es domāju, ka es zinu, ka tepat sēž Veja kungs. Šeit sēž viens anglis, kuru es pazīstu, kurš reiz nokrita miris manā draudzē Džefersonvilā, Indiānas štatā; nokrita miris. Kaut kur šeit ir viņa sieva, viņa ir medmāsa. Kamēr es runāju, šis vīrietis nokrita miris, nokrita tieši tur, miris. Es nokāpu lejā un uzliku viņam rokas, te nu viņš stāv. Saprotat? Saprotat?

148 Ja vien es varētu panākt, lai sapulcējušies būtu mierīgi pietiekami ilgu laiku, lai Svētais Gars varētu nonākt. Neuzvelcieties. Vienkārši mierīgi sēdiet, saprotiet.

149 Un tā, ser, es gribu, lai tu paskaties šajā virzienā, tikai brītiņu. Es runāju, un es...es esmu šeit, lai tagad tev palīdzētu. Un, ja es varu tev palīdzēt, es darīšu visu, ko vien varu.

150 Un tā, tas, ko es esmu pateicis pēc Rakstiem, Dievam ir pienākums pret to, jo es ticu, ka šīs ir pēdējās dienas; Dievam ir pienākums izpildīt to Vārdu, un tieši to Viņš apsolīja darīt. Un, ja Viņš spētu pateikt man kaut ko, ko jūs esat izdarījuši, vai kaut ko, kas ar jums nav kārtībā, vai kāpēc jūs esat šeit, lai kas tas nebūtu, jūs zinātu, vai tā ir taisnība vai nē. Jūs...jūs...jūs apliecinātu to.

151 Bet ja tagad es šeit atnāktu un uzliktu jums rokas, sakot: “Slava Dievam, tu esi dziedināts! Slava Dievam.” Tas būtu normāli, pilnīgi normāli, ja jūs tam ticētu.

152 Bet kā būtu, ja Viņš pateiktu jums, ko jūs esat izdarījuši, vai kādu iemeslu, jūsu slimības cēloni vai kaut ko tamlīdzīgu? Tad jūs zinātu: ja Viņš varēja pateikt jums, kas ir bijis, tad Viņš noteikti zina, kas...kas būs, un tas būs pareizi. Tieši tā.

153 Vai jūs ticat tam, klausītāji? Un tā, ko es šobrīd daru ar šo vīrieti? Es mēģinu nodibināt kontaktu ar viņa garu, tieši tāpat kā mūsu Kungs toreiz darīja pie tās akas tai sievietei. Es viņu nepazīstu. Es nekad neesmu viņu redzējis. Šobrīd šeit ir daudz slimu cilvēku, daudzi lūdzas.

154 Un tagad, debesu Tēvs, mēs pārņemam katru garu šeit savā...manā kontrolē, Dieva godam, lai piepildītos Tavi Raksti. Bībelē ir teikts, ka tieši tāpēc Jēzus dziedināja, “lai piepildītos Raksti”. Un tas ir tas iemesls, kāpēc Tu parādi žēlastību šajās pēdējās dienās – “lai piepildītos Raksti”. Mēs tikko kā runājām par tiem, šovakar. Dāvā to, Kungs, Jēzus Vārdā. Āmen.

155 Tagad skaties uz mani, tikai brītiņu, vienkārši, lai redzētu, vai Tas Kungs atklās man, kāda ir tava nelaime. Un, ja Viņš to izdarīs, vai tu...ja Viņš pateiks man, kāda ir tava nelaime. Tu izskaties ļoti slims. Ja Viņš pateiks man, kas ar tevi nav kārtībā vai kaut ko citu, tad tu ticēsi, tu zināsi, ka tas noteikti ir Viņš.

156 Cik daudzi šajā auditorijā ticēs?

157 Viena lieta, tas ir, tu ārkārtīgi ciet no...tā ir trūce. Šī trūce izraisa tev nelabumus. Pareizi. Redzat? Redzat? Nu, vai tā ir taisnība? Pacel savu roku, ja tā ir taisnība.

158 Tieši tas izraisa viņam slimumu, nomāktību. Vai jūs ticat?

159 Ir vēl viena lieta. Tev uz sejas labajā pusē ir plankums. Tu esi noraizējies par to. Atļauj man pateikt tev vēl kaut ko. Vai tu tici, ka es esmu Viņa pravietis? [Brālis saka: “Jā, brāli.”–Tulk.] Tev ir

plankums arī uz labās gūžas, zem tavām drēbēm. Ja tā ir taisnība, pacel roku. ["Tā ir taisnība."] Redzat? Redzat? Vai tagad tu tici? ["Es ticu."] Ej un esi vesels. Jēzus Kristus dara tevi veselu. Ej un tici tam. It nemaz nešaubieties, ser. Vienkārši nāc pa šejieni, nāc šeit augšā, brāli. Vienkārši ej, ticot, lūk, un viss ar tevi būs labi.

160 Vai tagad jūs ticat? Vienkārši ticiet. Labi. Tas, jūs zināt, ka es to nezināju.

161 Nāc šurp, māsa. Es tevi nepazīstu. Mēs viens otram esam svešinieki, es domāju. Ja tas ir taisnība...lai klausītāji varētu redzēt, ka mēs neesam pazīstami, saproti. Ja... Tas ir tieši tāpat kā toreiz, kad mūsu Kungs viendien satika kādu sievieti. Un te nu mēs atkal satiekamies, mēs satiekamies pēc diviem tūkstošiem gadu saskaņā ar Viņa apsolījumu, un šeit ir vīrietis un sieviete, kas satiekas tādā pašā veidā. Es nekad dzīvē neesmu tevi redzējis. Es domāju, ka mēs esam pilnīgi nepazīstami, bet Dievs pazīst mūs abus.

162 Un tā, ja Svētais Gars, Kristus šeit un tevī, atklās, kāpēc tu šeit stāvi vai kaut ko par tevi, vai tu sajūsmināsies, tāpat kā to izdarīja tā sieviete tajā dienā? [Māsa saka: "Āmen."–Tulk.] Lūk, kāpēc tu esi šeit, tas ir lūgšanas dēļ, un lūgšana ir par stāvokli tavā krūtī. Pareizi. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Nu, vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kura krūts tā ir? Tā labā krūts. Pareizi.

163 Cilvēki tur joprojām runā, kāds ienāk, saka: "Viņš to uzmin." Es to neuzminu. Nedomājiet tā. Tas jums traucē, saprotiet. Lūk, atcerieties, tagad jūs vairs nevarat noslēpt savas domas. Jā. Tā ir taisnība. Jā. Pareizi.

164 Lūk, tev būtu jātic, tu esi sludinātāja, sieviete sludinātāja. Tā tas ir, vai ne? Labi. Ej, tagad tici, un ar tevi viss būs kārtībā. Lai Dievs tevi svētī. Vienkārši tici.

Vai jūs ticat?

165 Sveicināti! Mēs viens otru nepazīstam. [Māsa saka: "Jā."–Tulk.] Es tevi nepazīstu. ["Nē, ser."] Dievs tevi pazīst. Ja tā ir taisnība, pacel roku, lai... Tu esi daudz jaunāka par mani. Varbūt tā sieviete, kas satika mūsu Kungu, bija daudz jaunāka.

166 Lūk, šeit ir piecēlusies cita sieviete. Tur kāds tic. Tur viņa sēž, tieši tur. Viņai ir problēmas krūškurvī. Vai pareizi? Kā apģērbam tu pieskāries? Viņējam. Tagad tas ir beidzies. Jēzus Kristus dara tevi veselu.

167 Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Lūk, tā sieviete ir sešu metru attālumā no manis, un viņa nepieskārās man. Viņa pieskārās Augstajam Priesterim. Vai tad jūs neredzat, ka es stāvēju ar muguru pret viņu, tas parāda, ka Viņš ir Tas pats, kas deva apsolījumu, tieši tas pats šodien.

168 Tu ciet no nervozitātes, esi ļoti nervoza, jo īpaši tu tāda esi vēlu vakarā, kad esi nogurusi un izsmelta. Tu esi ļoti nervoza. Turklāt tavā ķermenī ir kaut kāda saindēšanās. Šī saindēšanās ir tavas asinīs. Bet...tā tas ir. Un vēl tev ir liela nasta par kādu cilvēku, lai viņš glābtos, vai ne? [Māsa saka: "Jā, ser."–Tulk.] Tieši tā, pareizi. Vai tagad tu tici? ["Jā."] Labi, dodies. Kā tu ticēji, tā tev arī notiks. Tici.

Nešaubieties. Ticiet Dievam. Vienkārši ticiet.

169 Sveicināti, kundze! Man šķiet, ka es tevi nepazīstu. Ja tā ir taisnība, pacelsim mūsu rokas, lai viņi redzētu. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis.

170 "Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi." Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ja Kungs Jēzus pateiks šai sievietei, tieši šeit un tagad, kaut ko par viņu, par ko es neko nezinu! Nu, mēs neesam pazīstami, mēs, viņa vienkārši stāv šeit, redziet. Labi, vai jūs ticēsiet?

171 Tev ir problēmas ar vēderu, tas tev traucē, tev, kas sēdi tieši tur, melnā uzvalkā. Tas traucē tev tieši tagad. Ja tā ir taisnība, pacel savu roku. Redzat? Vai zināt, kāpēc? Arī šai sievietei ir kuņģa problēmas. Saprotat? Pareizi.

172 Vai redzat to melno strīpu, kas tur vijās starp viņiem? Tas ir velns. Saprotat? Viņš cenšas no turienes tikt prom, saprotat. Viņš nevar. Viņš nevar noslēpties no Dieva. Tas nu ir droši. Mēs esam

Jēzus Kristus klātbūtnē. Jums ir jātic. Ticiet.

173 Kam viņš pieskārās? Viņš vispār nepieskārās man. Es šo vīrieti nepazīstu. Viņš man ir svešs. Vai mēs esam pazīstami, ser, vai es tevi pazīstu? Pacel savu roku, ja tā ir taisnība. Redzat? Kam viņš pieskārās? Jēzum Kristum. Ieraugiet kaut ko, nepalaidiet to garām.

174 Tagad šī kundze šeit. Jā. Ak, šī kundze ir aizēnota. Uz viņas ir nāve. Viņa cieš no vēža, un tas vēzis ir kuņģī, un arī mugurkaulā. Viņa, no viņas tikko ir atteikušies. Viņa mirst no vēža. Tā ir taisnība, vai ne, kundze? Tieši to tev pateica. Tagad skaties uz šejieni. Tu, tev ir tikai viena cerība, tas ir Kristus.

175 Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? Kaut kam bija tas man jāpasaka, vai ne? Kaut kam bija tas jāizdara. Es...es ne...pats to nebūtu zinājis. Ja es pateikšu tev, kas tu esi, vai tu ticēsi, ka es esmu Viņa pravietis? Vai tas tev palīdzētu? Vai palīdzētu? Kroslija kundze. Tagad dodies mājās.

176 Vai jūs ticat? Cik daudzi no jums tagad tic no visas sirds? Tad piecelieties kājās un pieņemiet to. Vienkārši celieties kājās un sakiet: "Es ticu." Paceliet savas rokas, visur.

177 Debesu Tēvs, Jēzus Kristus Vārdā, lai tiek apsaukts velns un visi viņa spēki. Lai Kungs Jēzus Kristus, kas ir apsolījis to pēdējām dienām, Viņš tagad ir šeit. Lai tas notiek, Kungs, šajā stundā, lai cilvēkiem tas izdotos. Lai viņi redz, ko Dievs rāda viņu priekšā, tieši pirms uguns nonākšanas. Lai šī Ābrahāma grupa, šis Ābrahāma karaliskais dzimums, saprot to stundu, kurā mēs dzīvojam! O Jēzu, Dieva Dēls, pieskaries katram slimajam, kas ir šeit. Dziedini viņus, Kungs. Lai viņu ticība aptver, ka stāv Dieva klātbūtnē, kurš viņus izglāba un tiesās viņus tajā Dienā. Lai tagad pār viņiem nonāk Viņa spēks un dziedina šeit katru, kas ir Dievišķajā klātbūtnē.

KUNGI, MĒS GRIBAM JĒZU REDZĒT

(Sirs, We Would See Jesus)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 4. martā Dalasā, Teksasas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 64-0304 ilgst 1 stundu un 8 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.